

LEOPOLDOV

1/2026

DNES

...veľká vec sa podarila...

Blíži sa otvorenie kultúrneho centra Osveta

V závere roka sa podarilo projekt rekonštrukcie bývalého kina Osveta završiť kolaudáciou a v súčasnosti už mesto dotahuje detaily – sčasti v exteriéri, ale najmä v interiéri. Budovu treba totiž ešte zariadiť, aby kultúrne centrum podľa plánu mohlo na jar po slávnostnom otvorení začať slúžiť verejnosti.

Od vyhlásenia súťaže architektonických návrhov po zrealizovanie rekonštrukcie uplynulo osem rokov. Keby vedenie mesta aktívne nevyhľadávalo možnosti na financovanie rekonštrukcie jediného kultúrno-spoločenského stánku v meste, budova by chátrala

ďalšieho roky a všetky kultúrne a spoločenské podujatia v meste by boli naďalej odkázané na milosť a nemilosť počasia.

Slávnostné otvorenie kultúrneho centra sa plánuje na 17. – 19. apríla a jeho súčasťou má byť viacero podujatí. Prvý deň bude určený hlavne pre odbornú verejnosť, pre obyvateľov mesta a verejnosť budú vyhradené víkendové podujatia v Osvete. Apropo: podobne ako pre iné objekty v meste mohli aj pre kultúrne centrum vybrať názov obyvateľa mesta.

A spomedzi návrhov napokon zvíťazila tradičná značka – Osveta, na ktorú boli zvyknuté celé generácie Leopoldovčanov.

Bližšie sa budeme možnostiam objektu venovať v ďalšom čísle časopisu. „Dispozične sa pôvodné kino trochu zmenilo, ale verím, že návštevníci budú milo prekvapení, čo sme z pôvodného objektu dokázali aj vďaka architektonickej súťaži získať. Práce sa uskutočnili

podľa víťazného návrhu z ateliéru Architekti BKPŠ. V druhom podlaží vznikli dve klubovne, hlavná sála je na prvom podlaží a v prvom podzemnom podlaží je klubovňa, zázemie pre umelcov a sociálne zariadenia,“ vysvetľuje novú dispozíciu kultúrneho centra primátorka Terézia Kavuliaková. Pri kultúrnom centre vzniklo aj nové parkovisko. V najbližšom čase chce mesto ešte zrekonštruovať prístupovú komunikáciu k centru. „Priamo v objekte musíme ešte zabezpečiť javiskovú a divadelnú techniku, opony, portálu a bežný inventár,“ dopĺňa primátorka.

Rekonštrukcia pôvodného kina bola hradená predovšetkým z mimorozpočtových zdrojov a bola zazmluvnená na 2,5 milióna eur. Z toho vyše 1,5 milióna mesto získalo z Plánu obnovy a odolnosti, menšie čiastky z VÚC, Fondu na podporu umenia a spoločnosti SIAD a zvyšok dofinancoval mestský rozpočet.

(jh)

Prispejte spomienkou na kino

S dokončením prác na rekonštrukcii tunajšieho kina na nové kultúrne centrum Osveta mesto postupne pracuje na spustení jeho prevádzky. V rámci neho na jar pripravuje zaujímavý program, ktorého súčasťou má byť aj zaspomínanie si na fungovanie starého leopoldovského kina. Budeme preto radi, ak svojou spomienkou prispejete aj vy. Môže to byť príbeh, zážitok alebo fotografia, plagát či iný predmet, ktorý súvisí s tunajším kinom, priestormi alebo podujatím, ktoré sa v ňom uskutočnilo. Spomienky alebo fotografie môžete poslať mailom na adresu maria.kusa@leopoldov.sk, prípadne priniesť na mestský úrad. Ďakujeme.

(ra)

Mesto získalo peniaze na zefektívnenie zberu odpadu

Mesto Leopoldov v júni 2025 pripravilo a predložilo žiadosť o nenávratný finančný príspevok v rámci Výzvy Ministerstva životného prostredia SR Zavádzanie systému množstvového zberu ako nástroja na zníženie množstva produkovaného zmesového komunálneho odpadu. Ešte na konci októbra bolo mestu doručené rozhodnutie o schválení žiadosti a takisto nenávratného finančného príspevku vo výške 585 848,19 eur. Výška povinného spolufinancovania žiadateľa/prijímateľa v rámci danej výzvy je 8 %.

Základným cieľom projektu Zvýšenie efektivity zberu zmesového komunálneho odpadu v meste Leopoldov je významná podpora efektivity a skvalitnenie dlhodobo realizovanej komunálnej služby – zberu zmesového komunálneho odpadu v meste Leopoldov formou zavedenia tzv. množstvového zberu. Mesto by ho do praxe chcelo zaviesť budúci rok.

Projekt má za cieľ prispieť k zlepšeniu životných podmienok Leopoldovčanov hlavne zefektívnením manažmentu zberu zmesového komunálneho odpadu. Dosiahnuť to má práve zmena systému zberu tohto typu odpadu na množstvový. Prostredníctvom neho bude mesto schopné presne a efektívne vyhodnotiť náklady za poskytovanú službu jednotlivým fyzickým osobám, resp. domácnostiam.

V rámci projektu sa postupne realizujú na seba nadväzujúce a vzájomne prepojené riešenia: osadenie RFID čipov – vybavenie zberných nádob systémom elektronickej evidencie. Elektronická evidencia nádob je základom množstvového zberu odpadu a bude slúžiť na pasportizáciu dát z vážiacich systémov umiestnených na zberových vozidlách zberovej spoločnosti. Keďže od decembra 2023 do septembra 2024 sa už v meste uskutočnilo čipovanie zberných nádob na komunálny odpad pre fyzické osoby, tieto náklady si budeme v rámci projektu refundovať.

Software na elektronickú evidenciu – na elektronickú evidenciu zberných nádob nadviaže špecifický softvérový balík, ktorý umožní vyhodnocovať množstvá vyzbieraného odpadu z domácností a na základe toho stanoviť výšku poplatku za odpad. V rámci toho bude dostupná aj webová platforma na elektronickú evidenciu množstvom zberu odpadu so samostatným webovým prístupom pre občanov. Obsahovať bude prehľad o počte vysypaní odpadu, miere triedenia domácnosti a návštevách zberného dvora spolu so zoznamom odovzdaných odpadov.

Vybudovanie kontajnerových stojísk je ďalším prostriedkom objektivizácie nákladov za zber zmesového odpadu. Cieľom je predchádzať tzv. „odpadovej turistike“, teda prenášaní odpadu napr. z rodinných domov do kontajnerových stojísk pri bytových domoch. Aby množstvový zber bol spravodlivý pre všetkých, je nevyhnutné v meste dobudovať prestrešené kontajnerové stojiská. Z dôvodu nedostatku alebo absencie kontajnerových stojísk pri takmer všetkých bytových domoch plánuje mesto Leopoldov v rámci projektu celkovo vybudovať alebo dobudovať 15 stojísk. Z nich v 11 lokalitách na území mesta sa stojiská vybudujú a v 3 lokalitách sa dobudujú už 4 existujúce kontajnerové stojiská (doplní sa napr. zastrešenie).

Povinnou súčasťou projektu je aj informačná kampaň. Jej cieľom bude vplývať na predchádzanie vzniku odpadov, na podporu triedeného zberu a zhodnocovania odpadov v našom meste, takisto na predchádzanie tvorby nelegálnych skládok a informovanie o systéme a výhodách množstevného zberu zmesového komunálneho odpadu.

Stavebné práce sa budú realizovať počas tohto roka a od roku 2027 by mesto malo prejsť na množstvový systém zberu zmesového komunálneho odpadu.

Štruktúra financovania výdavkov na projekt:

Žiadosť č. PSK-MZP-030-2025-DV-EFRR

Celkové výdavky projektu: 636 791,51 EUR

Nenávratný finančný príspevok: 585 848,19 EUR

Spolufinancovanie mesta a neoprávnené výdavky: 50 943,32 EUR

(ra)

Pochovali sme basu

Na záver fašiangov sme aj v Leopoldove symbolicky pochovali basu. Na blížiace sa pôstne obdobie nás pripravili najskôr žiaci základnej školy, ktorí typicky fašiangovo ustrojení, v kostýmoch a s potrebnými inštrumentmi pozdravili pri svojej obchôdzke centrom mesta obyvateľov, zavítali na mestský úrad, kde vyzvítali pracovníčky, ale neobišli ani ostatné školy a denný stacionár Nezábudka, kde svojím pásmom potešili najmä seniorov.

O mestské fašiangy sa zasa postarali naši členovia Klubu slovenského folklóru Mestečko pásmom Od fašangov.

Tohtoročný sprievod sa vybral inou trasou. Od mestskej knižnice sa veselá chasa s rôznymi fašiangovými maskami pohla smerom ku kostolu. Zastavila sa pri „Panenke Marii“, kde fašiangovníci dostali na meče výslužku v podobe údenej slaninky a šišiek a pobrali sa ďalej k pranieru, kde predstavili svoj program a za náreku zbehnuvších sa Leopoldovčanov odprevadili svoju spoločníčku basu. To, samozrejme, sprevádzala veselá oslava, spev, tanec a pohostenie sa šiškami pre všetkých návštevníkov leopoldovských fašiangov.

Juraj Hladký, foto Mária Kusá

Mestečani na karmíne

Klub slovenského folklóru Mestečko prijal 24. januára pozvanie od starostu Žlkoviec na pozabíjačkové fašiangové posedenie, v rámci ktorého sa prezentovali folklórnym pásmom piesní a tancov Mestečani na karmíne. S veselou pesničkou, temperamentným tancom a humorným slovom si získali srdiečka Žlkovčanov. Super nálada, opakovane veľa potlesku a že sme záver opakovali trikrát, tak to tu ešte nebolo. Skutočne skvelý vstup do nového folklórneho roka. A kým sa hurky varili a škvarky škvarili, my sme im spevom a tancom robotu spríjemnili.

(es)

Originálny pozdrav z Leopoldova

Na facebookovej stránke mesta sa 22. decembra objavilo originálne želanie, na ktorom sa tvorivo zúčastnili Leopoldovčan a okrem iného aj hudobník Miloš Košťál a na grafickej stránke Mária Kusá. Originálne želanie mesta získalo 385 tzv. lajkov a vďaka mnohým preposlaniam sa z neho mohli potešiť aj Neleopoldovčania.

Podkladom pre originálne vianočné želanie bol práve úryvok novej piesne Miesto, kde pokoj dýcha, ktorej text a hudobný podklad zložil práve Miloš Košťál. Graficky je pozdrav stvárnený ako snežná guľa, v ktorej je umiestnené zasnežené návršie a spoza neho sa postupne vynára pranie a počas vianočne štylizovaného úryvku piesne popri ňom v sprievode jemného sneženia vyrastajú dospelé ihličnaté stromy, typické pre leopoldovské námestie – napokon jeden zo starých ihličnanov býva každoročne ozdobený svetelnou vianočnou reťazou. Celá vizuálna kompozícia je

pritom mierne a nerušivo dynamická. Nápad ocenili aj sledovatelia stránky a dokonca navrhli takúto snežnú guľu aj nechať vytvoriť a predávať. „Leopoldov, mesto, kde pokoj dýcha, náš ostrov, to je naša pýcha, Leopoldov – tu má miesto každý, v našich srdciach bude navždy...“ slová piesne v príjemnom a citlivom aranžmáne v mnohých utužilo pocit Vianoc, prinavrátilo spomienky a ukázalo, že pridanú hodnotu našich obcí a miest utvárame my sami. Ďakujeme Milošovi a Márii za príjemné vianočné prekvapenie.

(jh)

Šanec na cestách za kultúrou

Naši seniori sa ešte v závere minulého roka odhodlali cestovať do Bratislavy, aby si pozreli najslávnejší príbeh lásky všetkých čias, Romeo a Júlia, naštudovaného do baletného predstavenia v SND. Hneď na začiatku nás zaujala výpravná scéna a očarili honosné dobové kostýmy. Literárny jazyk Williama Shakespeara bol nahradený tanečným jazykom. Výstižnou choreografiou a úchvatným tanečným umením sme pochopili humor, bolesť i hĺbku lásky hlavných protagonistov príbehu. Sólisti a zbor Baletu SND nám všetko vyrozprávali aj bez slov. Strhujúce dielo podporovala hudba Sergeja Prokofieva v podaní orchestra. Večer v SND bol pre 50 členov OZ Šanec zážitkom, ktorý nás hlboko zasiahol. Chodte sa pozrieť, nebojte sa klasického baletu!

Galavečer v Kine Úsmev v Hlohovci navštívilo 40 členov OZ Šanec. Vypočuli si známe melódie, ktoré poznajú z televíznych obrazoviek hudobných relácií. Vystúpilo 15 účinkujúcich spevákov a hudobníkov. Vytvorili výbornú náladu – Hergotovci, Jadranka, Duo Trend, Sestry Bacmaňákové... a príjemne zabavili všetkých návštevníkov v predvianočnom období.

A. Benková

Spustili závod na zachytávanie a skvapalňovanie biogénneho oxidu uhličitého

Talianska skupina SIAD otvorila pred niekoľkými týždňami v Leopoldove závod na zachytávanie a skvapalňovanie biogénneho oxidu uhličitého. Je to jediný podnik tohto typu na Slovensku. Investícia vo výške jedenásť miliónov eur má podľa výrobcu bioetanolu Enviral znížiť jeho emisie až o tridsať percent. Zariadenie je už v prevádzke a zamestnáva desať ľudí. Skupina SIAD počas slávnostného otvorenia darovala Mestu Leopoldov 5 000 eur.

Použitá technológia TPI zachytáva biogénny CO₂ z plynu produkovaného počas fermentačnej fázy pri výrobe bioetanolu – kukuričný škrob tu Enviral biotechnologickým procesom premieňa na etylalkohol. Fermentačné plyny obsahujúce oxid uhličitý sa potrubím prepravujú do závodu SIAD na konečné čistenie a skvapalňovanie a potravinársky CO₂ sa následne skladuje v kryogénnych nádržiach, odkiaľ sa potom prepravuje k zákazníkom.

„Vďaka tejto technológii dokážeme zachytávať a skvapalňovať biogénny oxid uhličitý, čím sa vyhýbame ťažbe fosílného oxidu uhličitého z podzemných zdrojov. Naopak, CO₂ sa zachytáva priamo z výroby v našom závode, čím sa znižuje emisná stopa životného cyklu bioetanolu. Tento priaznivý vplyv na životné prostredie v podobe zníženia emisií fosílného CO₂ nie je v žiadnom prípade zanedbateľný,“ uviedol predseda predstavenstva Enviralu a predseda predstavenstva AZC Group Robert Spišák.

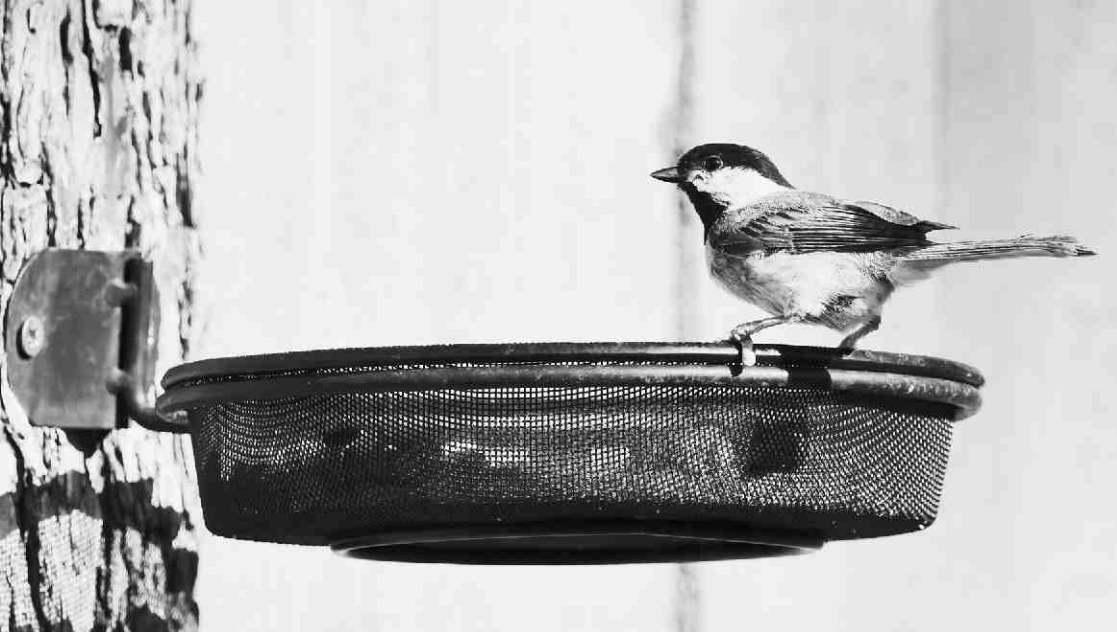
Ročná výrobná kapacita je 40.000 ton biogénneho CO₂ potravinárskej kvality s potenciálnym rastom na 80.000 ton v druhej fáze projektu. Zhodnocovaním biogénneho CO₂ sa znižuje uhlíková stopa bioetanolu, čo vedie k čiastočnej eliminácii emisií.

Závod postavila v Leopoldove spoločnosť SIAD, talianska chemická skupina, prostredníctvom dcérskych spoločností SIAD Slovakia a Tecno Project Industriale v spolupráci so spoločnosťou Enviral, členom skupiny Envien Group (výrobca biopalív v strednej a východnej Európe) a spoločnosťou Slovenské liehovary a likérky.

Spoločnosť SIAD Slovakia dodáva technické, medicínske a špeciálne plyny a vďaka tejto investícii bude distribuovať oxid uhličitý na slovenskom trhu, ako aj v susedných krajinách. Technológiu zachytávania oxidu uhličitého navrhla spomínaná spoločnosť TPI, ktorá sa špecializuje na zachytávanie a skvapalňovanie CO₂.

(zdroj: TASR)

Aby mali plné brušká...

Začiatok nového roka nás milo prekvapil krásnymi mrazivým dňami, ktoré vystriedali takmer mesiac trvajúcu hmlistú a daždivú jeseň. Jeden ojedinelý mrazivý deň sme však vystihli aj v starom roku. Bol 29. november, keď sme sa s malou skupinkou detí z Centra voľného času Šidlo spolu s ďalšími dobrovoľníkmi postarali o to, aby vtáčiky u nás nehladovali a mali plné brušká. Počas mrazivého, ale slnečného dňa v našom meste pribudlo 11 malých stavieb na kŕmenie vtáčikov.

Keďže počas zimy vtáčiky nemajú možnosť dostať sa k prirodzenej potrave (hmyz, červy, bobule, semená rastlín...), my, ľudia, im musíme pomáhať. Vtáky (nielen) v zime strávia väčšinu dňa zháňaním potravy. V chladných dňoch ju nájdú veľmi ťažko a preto bez našej pomoci by nízke teploty nezvládli. Dôležitým zdrojom energie počas zimy je pre ne loj, slnečnica, proso i pšenica. Spolu s deťmi sme preto vyrobili špeciálne lojové pochúťky, ktoré sme ešte s ďalšími semienkami nasypali do vlastnoručne vyrobených kŕmidiel. Tie deti osadili, zavesili a naplnili. A tak v meste pribudli 4 veľké a 7 menších kŕmidiel (na námestí, v Novom parku, pri Trolaskoch i v jasličkách) Keď pôjdete okolo nich, neváhajte do nich nazrieť, poprípade doplniť potravu a spomenúť si, že nie každý má v zime prístup k potrave tak ako my, ľudia.

Živočíchy sú pre nás ľudí dôležité, lebo za nás bezpečne robia veľa užitočných vecí, len si to možno ani neuvedomujeme. V nasledujúcom jarnom období sa s nami môžete zapojiť aj do tvorby búdok pre hniezdenie vtáčikov, do tvorby úkrytov pre netopiere, do odchytu obojživelníkov či Dňa vody a Dňa Zeme a iných s prírodou spolupracujúcich aktivít. V rámci nich môžu deti vlastnými rukami a svojou malou, ale dôležitou troškou prispieť k dobrej veci vo svojom blízkom okolí a naučiť sa niečo, čo v učebniciach nenájdu. Informácie o akciách budú zverejňované jednotlivito pred každou z nich na webových stránkach mesta a fb CVČ.

Mária Lišková

Výlet na Hrebienok

Nový rok v činnosti členovia SZTP v Leopoldove odštartovali obľúbeným výletom do Vysokých Tatier, a to návštevou Tatranského ľadového domu na Hrebienku. Tohtoročný, už 13. ročník bol venovaný pocte dvom pápežom v ľadovej Bazilike sv. Jána v Lateráne – Matke všetkých kostolov.

Duchovná myšlienka výstavy symbolicky spojila pontifikát pápeža Františka s nástupom nového pápeža Leva XIV. a priniesla silný umelecký i duchovný zážitok. V ľadovej bazilike sme obdivovali sochy apoštolov, svätú bránu, pápežský oltár aj pápežské kreslo. Súčasťou prehliadky bola aj expozícia 35 ľadových sôch.

Na výlete sa zúčastnilo 33 členov, cestovali sme spoločne vlakom a dobrá nálada nás sprevádzala počas celej cesty. Na Hrebienku nás privítalo krásne slnečné počasie. Časť účastníkov sa vybrala na Rainerovu chatu, iní si vychutnali prechádzku po okolí alebo sa vybrali na Štrbské Pleso. Nechýbala ani chvíľka oddychu pri káve a sladkom občerstvení. Domov sme sa vracali plní zážitkov a s pocitom, že tento výlet sa naozaj vydaril. Už teraz sa tešíme na ďalší ročník.

Z. Karabová

Heinersbrück a Fertőszentmiklós

Zorientovanejší obyvatelia mesta v týchto názvoch ihneď identifikovali názvy dvoch miest, s ktorými má naše mesto oficiálne priateľské či družobné vzťahy. Medzi ne patrili aj vzťahy s mestami Pohořelice a Kuřim. Sú však aj také, ktoré vznikli veľmi spontánne, neformálne a takými aj ostali. Veľmi silné a srdečné spojenie vzniklo v roku 1974 medzi Leopoldovčanmi a obyvateľmi nemeckého Heinersbrücku. Túto dedinu s približne 600 obyvateľmi nájdete južne od Berlína, v spolkovej krajine Brandenbursko, neďaleko od poľských hraníc.

Ako sa medzinárodné partnerstvo začalo? Aj na to sa v reportáži pýtal rozhlasový redaktor Michal Herceg. Jeho prvou respondentkou bola Hanelore Handreck, ktorá s našim mestom nadviazala prvý kontakt: „V našom okrese bola slovenská delegácia. Navštívila aj našu obec a pripravili sme pre nich menší kultúrny program. Bol medzi nimi aj jeden pán z Bratislavy, ktorý bol príbuzným pána Mariána Piovarčiho z Leopoldova.“ Dodajme že v delegácii bol Milan Piovarčí, Leopoldovčan, vtedy už šéfredaktora časopisu Život, a Hanelore Handreck hovorí o známom leopoldovskom hudobníkovi Mariánovi Piovarčim. „Práve jemu sa naše vystúpenie tak zapáčilo, že o ňom v Leopoldove referoval. Povedal: Keď nabudúce budete mať festival, tak ich pozvite.“ Na začiatku tohto priateľstva stál pred 50 rokmi aj František Ducký: „Vtedajšia vládna garnitúra nedovolila vyvíjať družobné aktivity s akýmkoľvek nemeckým okresom. My sme v tom čase mali pridelený iný okres. Trnavský okresný výbor komunistickej strany nám to spočiatku brzdil až zakazoval, postupne sa to však vyjasnilo, ale všetky družobné aktivity sme si museli financovať sami, nikdy sme na tieto aktivity nedostali ani jednu korunu.“ Na rad príde aj listovanie v albumoch: zábery z 7. október 1978, jednotlivých družobných návštev, Dni

srbскеj kultúry... Helena Bachratá: „Keď sme prvý raz prišli, pekne si nás podelili, kto bude o koho spať. Každú rodinu dali inej rodine. Tak sme sa navzájom spoznali, spriatelili a jednotlivé rodiny sa potom stretávali aj samostatne, neorganizovane.“ A čo Leopoldovčanom utkvelo v pamäti z prvých návštev? Hovorí Anežka Benková: „Predovšetkým veľká srdečnosť, ktorá nás tam čakala, a hlavne to, že my sme nemali medzi sebou jazykovú bariéru. Veľmi rýchlo sme si navzájom sadli. Do polnoci sme rozprávali po slovensky vtipy a oni sa na nich dobre bavili.“ František Ducký: „Pri prvom stretnutí sme zistili, že lužickej srbčine obyvateľov dokážeme rozumieť, veď je to slovanská reč. Najmä starší občania absolvovali ešte lužickosrbské školy.“ Družobné kontakty slovenského Leopoldova a nemeckého Heinersbrücku pretrvali päťdesiat rokov. Viacero generácií ľudí z Leopoldova a okolia vďaka pravidelným cestám do Nemecka spoznali aj zaujímavé miestne tradície. Podobným tým našim sú napríklad dožinky. K nim patrí zvyk, že mladí muži jazdia na koňoch a dievčatá vozia na rebrinovom vozíku žaby. V zime zasa organizujú fašiangový sprievod na vyhnanie zimy a počas neho si dievčatá obliekajú kroje. Mladí ľudia potom chodia od domu k domu, dostávajú drobné peniaze a vajčka, tancuje sa z vyzbieraných vaječ sa urobí jedlo pre všetkých zúčastnených. Jozef Bachratý si spomína ešte na jeden zvyk: „Zarezaného kohúta zavesili za nohy, mládenci na koňoch cválali pod tým kohútom, snažili sa ho strhnúť a komu sa to podarilo, to bol víťaz a kráľ celého dňa. Bolo čo porovnávať aj v stravovaní. Napr. keď naši urobili lečo, hostia ho nepoznali, ale veľmi im chutilo. Leopoldovčanom chutili zasa špeciálne zemiakové knedličky. František Ducký zdôraznil neformálnosť a priateľskosť týchto vzťahov: Ja som tam chodil aj na dovolenky. Keď sa mi narodil syn, pozval som ich na krst, dcére boli na svadbe, čiže naše vzťahy boli vždy až rodinné.“ Leopoldovčanom Heinersbrüchania pripravili vždy zaujímavý program. Boli napríklad na exkurzii na výrobu klobúkov, ale ja neďalekých povrchových baní. U nás si pozreli Nitru, Piešťany, Hlohovec so všetkých zaujímavými miestami. Mávali sme spoločné posedenia, zábavy, spoločné vystúpenia. Spočiatku sa rodiny navštevovali každý rok. Pri ostatnej návšteve minulý rok hostí prijala aj primátorka mesta, no sami si uvedomujú, že generačná výmena spôsobí, že družobné kontakty s Heinersbrückom bude naďalej pretrvávajúť práve na tom neoficiálnom, rodinnom základe.

M. Herceg, jh

Prvá pomoc na námestí

Mesto na sklonku minulého roka osadilo nový automatický externý defibrilátor (AED) v parku na Námestí sv. Ignáca kúsok od fontány v smere na Hollého ulicu. Na území mesta je osadených niekoľko externých defibrilátorov, avšak tie nie sú všeobecne a nepretržite dostupné – tri sú umiestnené v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a ústave na výkon väzby Leopoldov, jedným disponuje záchranné vozidlo Dobrovoľného hasičského zboru Leopoldov a ďalší sa nachádza v predajni Tesco Supermarket na Hollého ulici. V prípade, že by ste hocikde na Slovensku potrebovali zistiť, kde je najbližší defibrilátor, stačí zavolať na linku 155.

Prístroj sa používa pri život ohrozujúcej poruche srdcového rytmu pomocou elektrického výboja je schopný ho obnoviť. Použití ho dokáže aj okoloidúci laik. Použitia AED prístroja sa netreba báť, aj keď nemáte medicínske vzdelanie. Je určený práve pre laikov a stačí sa riadiť jednoduchými hlasovými pokynmi. Prístroj sám rozhodne, či a akú silu výboja treba postihnutému podať, a je vhodný i pre deti (na ovládanie aj na podanie výboja).

V prípade náhlej udalosti pred použitím AED, ak máte pri sebe mobil, ihneď zavolajte na linku 155 – pomoc odborníkov je dôležitá aj pre toho, kto chce pomoc poskytnúť. Elektródy aj batéria sú jednorazové a ak pred použitím AED zavoláte linku 155, mesto po použítí AED získa od poisťovne nové elektródy a batériu zadarmo.

Rýchly sprievodca resuscitácie s AED: 1. Skontrolujte vedomie a dýchanie – oslovte osobu a jemne s ňou potraсте. Ak nereaguje, skontrolujte dýchanie zakloňte hlavu, sledujte pohyby hrudníka, počúvajte, či je prítomné dýchanie – max. 10 sekúnd. Ak nedýcha, treba začať resuscitáciu. 2. Privolajte pomoc a začni resuscitáciu, teda zavolajte záchrannú zdravotnú službu (155), požiadajte niekoho, aby priniesol AED. Začnite stláčať hrudník vystretými rukami v strede hrudníka frekvenciou 100-120 stlačení za minútu do hĺbky 5-6 cm. Hrudník po každom stlačení uvoľnite. 3. Zapnite AED a riaďte sa hlasovými pokynmi. 4. Pripojte elektródy na odhalený hrudník – jednu pod pravú kľúčnu kosť, druhú pod ľavú pazuchu. 5. Nechajte AED analyzovať rytmus – ak na to prístroj vyzve, uistite sa, že sa nikto pacienta nedotýka, a podajte výboj stlačením tlačidla. 6. Pokračujte v resuscitácii podľa pokynov AED, až kým nepríde odborná pomoc.

(jh, mk)

Ako sa vyvíja demografia mesta?

Leopoldov patrí medzi najmenšie a zároveň aj najmladšie sídla mestského typu na Slovensku. Hoci niektoré privilégiá potvrdené cisárom a získané za zásluhy obyvateľov vo vzťahu k pevnosti ho zaradili medzi mestečká už pri svojom vzniku v 60. rokoch 17. storočia, nadhlo zostalo len malým mestečkom, v ktorom ľudia žili len na námestí, na Hurbanovej a Holubyho ulici. Dnes sa zdá takmer neuveriteľné, že na takej malej ploche žilo asi 1000 obyvateľov. Výrazný nárast obyvateľov vtedajšie Mestečko zaznamenalo až pred koncom 19. storočia, čo súvisí s rozvojom priemyslu a železnice v meste. Vtedy začali vznikať nové ulice súbežne s Holubyho ulicou a smerom k železničnej stanici, ktorá dovtedy stála v podstate osamotená v poli a tým ešte viac zdôrazňovala svoju monumentálnosť.

Pohyb obyvateľov si z rôznych dôvodov všímali a evidovali panovníci aj samotné obce. Koncom 19. storočia vznikli samostatné inštitúcie, matričné úrady, ktoré pohyby a zmeny stavu obyvateľov zaznamenávali.

Z matričných záznamov za minulý rok sa tak môžeme dozvedieť, že na konci roka v našom meste žilo 3852 obyvateľov, z nich 1880 mužov a 1952 žien, čím nie sme žiadnou výnimkou v pomere mužov a žien. Počas roka sa do Leopoldova prisťahovalo 96 občanov (47 mužov a 49 žien) a odsťahovalo sa z neho 77 (39 mužov a 38 žien). Ukazuje sa, že migráciou obyvateľov sa počet občanov zvýšil o 19 občanov.

Opačná tendencia je v prirodzenej demografii mesta, ktorá takisto dokumentuje celospoločenský trend starnutia populácie. Počas minulého roka sa narodilo 29 Leopoldovčanov (16 chlapcov a 13 dievčat), zatiaľ čo zomrelo 43 obyvateľov (20 mužov a 23 žien). V prirodzenej demografii v pomere narodení – zomrelí sa teda počet znížil o 14 obyvateľov.

Najstarší obyvateľ mesta má 99 rokov a je to žena. Počas roka sa v meste zosobášilo 12 párov (cirkevne aj civilne po 6 párov). Keby vás zaujímalo, aké mená si vyberali rodičia pre svoje dieťa v tomto roku, ponúkame ich zoznam. Medzi dievčatami sme privítali Rebeku, Viktóriu, Noemi, Dorotu, Hanu, Miroslavu, Ester, Natáliu, Zoe, Agátu, Nelu, Dianu a Ninu, medzi chlapcami Petra, Damiána, Tobiasa, Ondreja Michala, Šimona, Matea, Richarda, Jakuba, Pavla, Tea, Noela, Rastislava, Olivera a Leonarda.

Zaujímavý je aj pohľad na vývoj počtu obyvateľov v Mestečku, ktoré sa v roku 1948 premenovalo na Leopoldov podľa názvu pevnosti. V roku 1869 tu žilo 1054 obyvateľov. Postupná industrializácia a vznik železnice mali za následok skokový nárast obyvateľov o 75 percent – o dvadsať rokov, v roku 1890, ich už bolo 1841. Vtedy vznikali nové ulice od námestia smerom k železničnej stanici vrátane Hlohovskej cesty, na ktorú sa tieto ulice napájali. Počet obyvateľov postupne a vyrovnané rástol aj v 20. storočí. Hustota osídlenia vzrástla v druhej polovici 20. storočia v okolí železničnej stanice budovaním bytových domov a takisto smerom na sever od námestia – budovaním Záhradníckej ulice a nové ulice vznikli na Kopaniciach. Stručný prehľad vývinu počtu obyvateľov: 1900 – 1907, 1919 – 2318, 1931 – 2675, 1961 – 3030, 1970 – 3433, 1980 – 3786 – 1991 – 3826, 2001 – 3999, 2011 – 4162, 2021 – 3973, 2025 – 3852. Z uvedeného prehľadu vyplýva, že najviac obyvateľov v Leopoldove s rozlohou 565 hektárov žilo v prvom decéniu tohto storočia a odvtedy ich počet pozvoľna klesá, a to najmä prirodzeným spôsobom.

(jh)

Zomrel novinár Ivan Szabó

Svoju rodisku venoval knihu Žaby na Trolaskoch

Opustil nás novinár, publicista, výtvarník Ivan Szabó (*9. júl 1939 Mestečko – †22. január 2026 Bratislava). Odišiel jeden z našich významných rodákov, ktorí boli azda najviac prepojení so svojím rodným mestom, hoci dlhé roky žil Bratislave. Pamätám si na naše spoločné stretnutie ešte v roku 1998 v Galérii Emila Pauloviča na poschodí leopoldovského kina Osveta, keď prišiel do rodného mesta prezentovať knihu Hriechy v kočikárni. Dlhé roky totiž písal cyklus Tragické sekundy v časopise Stop a vtedy začal písať aj príbehy zo života. Vtedy vyšiel v týždenníku Život aj článok z tohto leopoldovského stretnutia. V čase jeho návštevy v našom meste už bol dlhoročným redaktorom týždenníka Život. Patril do veľkej rodiny redakcie (ako aj jeho kolegovia Michal Buzoga či náš rodák Milan Piovarči), ktorí pripomínali, že publicista má mať úctu k faktom a má sprostredkovať najmä príbeh. Tak zaujme svojím rozprávaním čitateľa či poslucháča.

Ivan na to myslel, aj keď písal o svojom rodnom Leopoldove. V roku 2015 vydal vďaka podpore mesta aj knihu Žaby na Trolaskoch, kde spomienkovou formou píše o svojich chlapčenských rokoch, o silnej tradícii ochotníckych divadiel v Mestečku-Leopoldove, fenoméne väznice i železnice. Postupne v nej prechádza až do obdobia, keď prichádzal do Leopoldova ako novinár, neskôr pamätník a významný rodák. Ivan Szabó vtedy vysvetlil, že používal aj viaceré pseudonymy, niektoré z nich odkazujú na jeho rodné Mestečko – Leopoldov (Ivan Trolaský, Mestečan, Poldovský, Krajčír, Divan a pod.) a porozprával aj to, ako vznikol mýtus o škriatkovi žijúcom pod mostom na Trolaskoch.

Železnica zaviedla Ivana z rodného Leopoldova na štúdium do Nitry Pedagogickú fakultu. Už tam sa zapojil do kultúrneho diania vtedajších študentov humanitných odborov, ktorí organizovali napríklad večery pri sviečkach a poézii. Po skončení vysokej školy sa stal novinárom a presťahoval sa do bratislavskej Dúbravky. Pracoval v redakcii časopisu Kamarát, dve desiatky rokov strávil v spomínanom časopise Život a začas aj v motoristických časopisoch Stop a Profi-auto. V redakciách po získaní skúseností vystriedal viacero funkcií od reportéra, cez zástupcu šéfredaktora až po šéfredaktora.

Ivan písal knihy aj v období, keď bol redaktorom. No najviac sa výskumu faktov, zbieraniu informácií, písaniu kníh a ich vydávaniu začal venovať po odchode do dôchodku. Za posledných 30 rokov ich vydal tridsať. Jednu knihu za rok. Úctyhodný výkon. Ivan vedel zhromaždiť množstvo materiálu, a tak konkrétnu tému rozobrať dopodrobna. Samozrejme, niekedy ho limitoval rozsah daný vydavateľom.

Jeho knižným debutom bol cestopis Sibírska mozaika. Venoval sa dejinám motorizmu, ktoré spracoval v knižkách Svet na pneumatikách, Zabudnuté volanty a V zajatí

rýchlych kolies. Zaujímavou knihou sú Vzácne návštevy Bratislavy, ktorú napísal s Ladislavom Švihranom. Písal aj krimipríbehy, ktoré vyšli v knihách Pasca na sobášneho podvodníka, Osem poschodí k smrti, Keď prehovorí mŕtvý (spoluautor Tibor Michal) a spomínané Hriechy v kočiárni. Pre mládež napísal knihy Slávni piloti, konštruktéri a kozmonauti, Bosý pilot, Slovenské strašidlá od A po Ž a Rozprávky na kolesách. Spomeňme ďalšie tituly, ktorými popularizoval niektoré témy z dejín: Významné osobnosti Prešporka, Bratislavská lýra, Smiech a slzy Tatra revue, Významné osobnosti Prešporka a ďalšie.

Spolupracoval so Slovenským rozhlasom, napísal niekoľko umelecko-publicistických pásiem o významných osobnostiach vedy, kultúry a umenia (C. Benz, J. Reed, A. Kvas, Ch. Chaplin, J. Werich, E. Zmeták, J. Šturdík, J. Želibský, J. Nemčík), s televíziou spolupracoval ako spoluautor scenárov k reláciám Televízny klub mladých a k dokumentárnym filmom napr. Lety za životom (príbeh pilota sanitného lietadla).

Pripomeňme, že Ivan rád aj maľoval a výtvarná tvorba ho spájala s priateľom maliarom, grafikom a karikaturistom Milanom Stanom. Svoju výtvarnú tvorbu predstavil aj pred rokmi na výstave v rodnom Leopoldove. Pri tohtoročnom otvorení nového kultúrneho stánku mal byť na slávnosti Ivan Szabó jedným z čestných hostí. Žiaľ, už si tam naňho len zaspomínáme. Možno literárnym večerom či vernisážou jeho obrazov.

Pripomeňme, že Ivan Szabó patril k významným slovenským autorom literatúry faktu, o čom svedčí aj to, že bol laureátom česko-slovenskej Ceny E. E. Kíschy za rok 2005, laureátom Ceny Vojtecha Zamarovského, ktorú dostal rok nato za trvalý prínos do slovenskej literatúry faktu, a Prémie Literárneho fondu za rok 2018 za knižku Významné osobnosti starého Prešporka a ďalších ocenení. Bol čestným občanom mesta Leopoldov a získal aj ocenenie Bratislavského samosprávneho kraja i bratislavskej mestskej časti Dúbravka, kde desiatky rokov aj býval. Ak ste sa chceli v Bratislave s Ivanom stretnúť, ideálne to bolo v blízkosti jeho bytu, a to v jeho obľúbenej kaviarni v dome kultúry v Dúbravke.

Rozlúčiť sa s Ivanom Szabóom do bratislavského krematória prišla aj primátorka mesta Terézia Kavuliaková s bývalým primátorom Ladislavom Piovarčim.

Martin Jurčo, foto autor, Mária Moravčíková a archív autora

Za priateľom Ivanom Szabóom

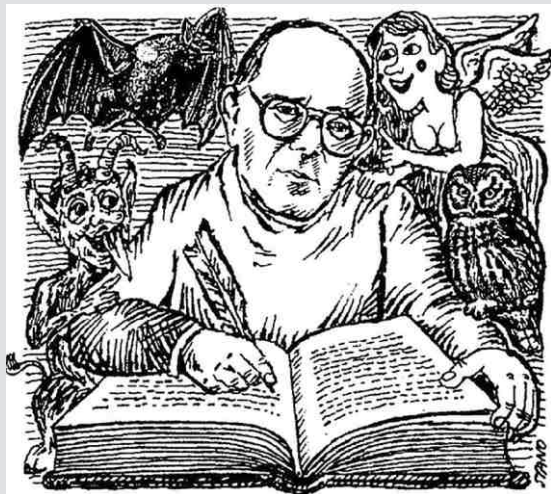
Ťažko nesiem Ivanov odchod, lebo sme boli celoživotní kamaráti od roku 1967. Vtedy sme sa spoznali v Aprope, čo bol klub mladých spisovateľov. Veľa sme toho spolu prežili, pomáhali si, cestovali sme spolu po svete – v Japonsku, Francúzsku, Taliansku, Rusku... Tvorili sme spolu knihy, maľovali obrazy, vystavovali, písali, vydal som mu niekoľko kníh, pomáhali sme si... Je mi za ním veľmi smutno, ako keby odišlo kus zo mňa.

Keď Ivan pracoval časopise Kamarát a Stop, uverejňoval tam moje karikatúry a ilustrácie. V osemdesiatych rokoch minulého storočia ma brával na svoje služobné cesty. Robili sme to tak, že doobeda šiel robiť reportáž či svoju novinársku prácu a ja som zatiaľ maľoval. Na obed sme sa zišli, zajedli sme si, mal rád zákusky, vrel mi, že ich cukor mu dopĺňa mozgové bunky energiou na ďalšiu robotu, lebo sú vyčerpané duševnou novinárskou prácou. Popri tom sa stal mojím žiakom, učil som ho základom maľovania. Spolu sme zažili veľa dobrodružstiev. Jeden napitý Lendačan nás naháňal a vyhrážal sa bitkou za to, že maľujeme jeho dedinu. Maľovali sme v Poprade, Kežmarku, v Tatrách. Spolu sme maľovali aj mlyn v Hradišti pod Vrátnom. Tu nás zasa prijala majiteľka mlyna veľmi vlúdne a počas maľovania nás hostila čerstvo uvarenou kávou.

Maľovali sme aj zaujímavú chalupu v oravskej dedinke Leštiny. Z vedľajšieho domu vyšla staršia pani a vysvetľovala nám, že maľujeme dom miestneho kováča. O stareнке vysvitlo, že je neterou Martina Kukučina z Jasenovej, ktorá sa vydala do Leštín. Vo februári 1988 sme zasa maľovali v rázovitej a malebnej dedinke Liptovská Teplička. Má síce v názve teplo, ale vládla tu tuhá zima a počas práce na obrazoch sa rozpútala taká krutá snehová fujavica, že sa nám na paleta i na snehu farby miešali so snehom, takže sme zápasili so snehom i s obrazom. V Liptovských Revúciach sme maľovali zaujímavú kompozíciu s drevenicou, keď z nej vyšiel skoro deväťdesiatročný huncútsky gazda. Vraví nám: *„Páni, keby to na vás prišlo, vo dvore mám drevený záchod. Ale keď ste zvyknutí na splachovací, tak i ten mám v drevenici.“* Pripomenul som si na Bazovského odkaz pre Zmetáka, keď ho pozýval maľovať: *„Príď, krajina je tu nádherná a ľud pohostinný.“*

V okolí Dunaja je veľa zaujímavých motívov. Raz sme sa vybrali maľovať na Ostrov kormoránov. Všetko tam bolo vyrúbané, zničené, holá planina, bolo to bezútešné, chýbal len ľahký opar hmly ako v anglických hororoch a nikde ani živej duše. Vedľa medzí porastmi sme hľadali motív. Zrazu zo zákruty vyšlo nejaké auto. Okamžite zastalo, keď sme sa k nemu pohli, začalo tajomne cúvať. Keď sme sa k nemu priblížili, auto sa prudko vzdialilo, až naskakovali zimomriavky. Trvalo to hodnú chvíľu, nedalo sa vôbec zistiť, kto v ňom je a čo chce. Ani sme to nezistili. Iba pri maľovaní Ivan dedukoval, že to mohli byť nejakí zločinci, čo tam chceli ukryť mŕtvolu. Mne sa skôr zdalo, že to boli nejakí tajomní milenci, čo nechcú byť poznaní. To bol v každom prípade zážitok, ktorý úplne zapadol do tohto strašidelného prostredia.

Konštatoval som, že naše ochrankyne umenia sú múzy Thália a Kleo. Tie dávajú umelcovi vdychnutie ducha, tvorivé nadšenie – inšpiráciu, aby dostal invenciu, nápad. Pomáhajú mu intuíciou, pochopením a vnútorným dozrievaním, potom ľahšie získa schopnosť preniknúť až k podstate veci. Tak, modlil som sa, aby nám tieto múzy i naďalej pomáhali.

Spolu sme s Ivanom chodievali i do Prahy, kde mal filiálnu redakciu. Ivan tu bol i na mojich výstavách v Malostranskej besede a v nakladateľstve Svoboda, kde prišiel recitovať môj kamarát herec Rudo Jelínek so svojím švagrom Pepom Vejrostkom. V januári 1989 sme výstavu balili, zašli sme i na Václavák, kde boli vtedy veľké demonštrácie na výročie upálenia Jana Palacha. Do davu ľudí nabehli vodné delá a obrnení policajti hádzali do ľudí slzné granáty s plynom. Keď ho hodili blízko nás, dali

sme si vreckovky k ústam a ponáhľali sme sa Vodičkovou ulicou k divadlu za hercom Rudom Jelínkom a Radkom Brzobohatým. Zrazu oproti nám kráča bývalý premiér Lubomír Štrougal s manželkou. Drgol som do Ivana a bodro som pozdravil: „Dobrá večer, pán Štrougal.“ Ten odzdravil a dlho sa za nami pozeral. Mal v očiach naliehavú otázku „Kto to je?“ Netušil, že to sú srandisti z Bratislavy. Zrejme šiel odkontrolovať Jakešovu robotu s chartistami na Palachových dňoch.

Na druhý deň sme doobeda boli na Ladovej výstave. Vysvetľoval som Ivanovi zaujímavosti a krásu Ladových obrázkov, ktoré som mal veľmi rád, keď tu nadviazal s nami reč starší pán, ktorý robil dozor na výstave. Predstavil sa nám ako pán Novák a spýtal sa: „Á, páni zo Slovenska prišli tiež na demonštrácie?“ Odpovedal som, že áno, lebo nás to zaujíma, kedy to praskne. Pán Novák: „Ale okamžite by ste mali sem dopraviť, trebárs aj v kufri auta, Alexandra Dubčeka, lebo celý prevrat pôjde bez Slovákov a Havel bude čoskoro prezidentom. A to – coby dup!“ Pozrel som sa na Ivana a pochopil som, že socializmus je na spadnutie.

Vrátili sme sa na Slovensko, tu panoval pokoj a bezstarostnosť. Keď sme rozprávali svojim známym a priateľom naše zážitky z Prahy, iba neveriacky krútili hlavami. No neprešlo veľa času a v novembri sa udial prevrat, či ho už zorganizovala Lorencova eštébé, či kágébé, či chartisti alebo všetci dokopy. Ale vždy som mrkol na Ivana, že my dvaja sme to vedeli skôr.

Keď som začal vydávať Kocúrkovo, písal mi tam pravidelne rubriku s veselými horoskopmi, dodával mi anekdoty o spisovateľoch a jeho syn Ivan tam písal sarkastické humorné poviedky. Postupne som mu vydal a ilustroval niekoľko knížiek: Slovenské strašidlá, Osudy slávnych zbrojníkov, Rozprávky na kolesách, Príbehy primášov, Tanečník z Východnej. Napísal do knihy Dva životy Rudolfa Schustera kapitolu o knihách a literatúre R. Schustera. Spolu sme boli v Klube spisovateľov literatúry faktu a exkluzívnom tolerantnom a tajomnom PI-klube vo Vinosadoch, kde preberáme s priateľmi umenie, politiku, históriu a život v jeho rôznych podobách. A vystavovali sme spoločne aj v jeho rodnom Leopoldove.

Text a vyobrazenie Milan Stano

Koľko lásky... aj v našom meste

Vianoce sú čarovné hlavne vtedy, keď nie sme len obdarúvaní, ale aj keď si predstavíme, ako naše darčeky, ak sú úprimné a s myšlienkou na obdarovaného, potešia iných. Podstatou mesta je to, že je takisto komunitou, a preto sa pred Vianocami opäť zapojilo do charitatívneho projektu s názvom Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok?. Vďaka nemu, no hlavne vďaka všetkým, ktorí sa doň zapojili, sa nám – komunite Leopoldovčanov – podarilo obdarovať 80 leopoldovských seniorov nad 84 rokov.

Vedenie mesta ďakuje aj N. Sporimskej a ďalším dobrovoľníkom, ktorí sa na projekte zúčastňujú, takisto jeho pravidelným účastníkom – našej materskej aj základnej škole. Projekt Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok? funguje už ôsmy rok. Dobrovoľníci doručujú stovkám osamelých seniorov po celom Slovensku škatule s milými darčekom, ktoré ich potešia a zahrejú pri srdci. Obvykle sa do škatule obalenej vianočným papierom vkladá niečo sladké (keksy, perníčky...), slané (tyčinky, kreky, praclíky...), teplé (čaj, káva...), mäkké (rukavičky, ponožky...), voňavé (sprchový gél, krém, parfum), niečo na zábavu (časopis, krížovky...) a niečo zo srdca (obrázok, anjelik...). Mesto ďakuje za pomoc s distribúciou členom členkám a členom seniorského občianskeho združenia Šanec a členom Slovenského zväzu telesne postihnutých Leopoldov. Veríme, že aj v budúcom roku sa nám, Leopoldovčanom, podarí obdarovať najstarších občanov nášho mesta.

(morma, jh)

Na Debatku do väznice

Názov Debatka v Leopoldove sa spája predovšetkým s kultúro-osvetovým projektom v tunajšej väznici, no v meste funguje aj malá kaviareň, ktorá s týmito aktivitami nepriamo spojená. Projekt Debatka – diskusie pre odsúdených v leopoldovskej väznici – zaviedla za múry väznice dramaturgička Renáta Ďurišová a jej pozvanie prijal už rad zaujímavých osobností, medzi nimi napr. herec, spevák a moderátor Juraj Bača, hokejista Rišo Lintner, moderátori Katka Brychtová a Martin Nikodým, speváčka Anna Re, profesionálny psí kouč známy z relácie Neposlušní Juraj Ferko alebo speváčka Sisa Sklovská a iní. Tento výnimočný projekt sa okrem iného zameriava na zblížovanie kultúry a umenia s odsúdenými a jeho cieľom je ponúknuť im možnosť hľadať a rozvíjať svoje pozitívne črty aj vďaka spoznávaní náročnej cesty mediálne známych ľudí z oblasti kultúry a športu.

Jedným z hostí R. Ďurišovej bol v Debatke aj slovenský dirigent Adrian Kokoš. Známy je svojím citlivým prístupom k hudbe a schopnosťou vytvárať silné emocionálne zážitky a rozhodol sa venovať čas a energiu aj tejto neobvyklej skúsenosti. „S hudbou nie je život jednoduchší, ale je krajší. Hudba má veľkú silu. Môže liečiť rany, priniesť úľavu a prepojiť nás s naším vnútorným svetom,“ vyjadril sa počas rozprávania. Jeho návšteva však nebola len o hudbe. Dirigent využil tento moment na otvorený dialóg s väzňami, ktorí mali možnosť diskutovať o rôznych aspektoch života, kultúry a osobných skúsenostiach. Pre

niektorých z nich to bola príležitosť porozprávať sa o svojej ceste, činoch, ktoré ich dostali za mreže a o tom, čo pre nich znamená druhá šanca v živote.

Umenie a predovšetkým hudba, môže zohrávať dôležitú úlohu v procese rehabilitácie. V každom z nás je schopnosť zmeniť sa, rásť a nájsť zmysel života, aj keď sme sa ocitli v situácii, ktorá sa zdá byť bez východiska. A hudba je nástroj, ktorý nám môže pomôcť na tejto ceste. Návšteva dirigenta Kokoša v Leopoldove vzbudila

veľký záujem a ukázala, že aj v najťažších situáciách môže byť kultúra, umenie a empatia silným nástrojom na zmenu a osobnú transformáciu. Tento projekt je dôkazom toho, že aj tie najtuhšie a najťažšie životné okolnosti môžu byť zasiahnuté pozitívnym vplyvom umenia, ktoré poskytuje nádej, porozumenie a šancu na nový začiatok.

(jh, zvjs)

Drobnosti z mesta

Vianočné posedenie SZTP. Na záver roka sme pre našich členov pripravili vianočné posedenie spojené s kultúrnym programom a občerstvením, ktoré pre nás pripravili so sponzorským príspevkom v penzióne Nina Leopoldov a firma Dobroty od Adriky zo Šulekova. Na podujatí sa zúčastnilo 150 členov a každý z nich si odniesol vianočný darček. Hostí vianočným vinšom pozdravila primátorka mesta Terézia Kavuliaková. O krásnu sviatočnú atmosféru sa postarali žiaci ZŠ Leopoldov pod vedením pani učiteľky Hlavnovej, program spríjemnila aj skupina Mestečanka s pásmom vianočných piesní a spoločne sme si zaspievali Tichú noc. Tých, čo medzi nás nemohli prísť, sme obdarovali čokoládovým dezertom a darčekom s vianočným pozdravom, ktorý im priniesli členky výboru domov. (zk)

Vianoce vo farnosti. Leopoldovské domácnosti rozsvietili betlehenským svetlom skauti a leopoldovskí mládežníci

na Štedrý deň a vianočné obdobie vo farnosti 25. decembra spríjemnili koledovaním členovia Klubu slovenského folklóru Mestečko. 27. decembra sa uskutočnilo požehnanie vín a o deň neskôr pri svätých omšiach obnova manželských sľubov. V ten istý deň slávené Vianoce slávnostne dotvoril vianočný koncertík v Kostole sv. Ignáca, ktorý bol spojený s pozvaním detí koledovať Ježiškovi k jasličkám. V novom roku na 4. januára pripadol Deň farnosti a v rámci neho si koledníci nacvičili koledovanie pred Modlitbou chvál. Trojkračové svedectvo nám pripomenuli 6. januára popoludňajším koledovaním Dobrej Noviny a vo farnosti sa v tento deň uskutočnilo aj požehnanie domov.

Úspech Sofie Hargašovej. Tesne pred Vianocami sa uskutočnili Regionálne majstrovstvá SR v tenise v kategórii dorasteniek, na ktorých sa veľmi dobre darilo hráčke LTC Leopoldov Sofii

Hargašovej. Vo dvojhre skončila na druhom mieste a štvorhre vyhrala so svojou deblovou partnerkou Adelou Palanovou z klubu TK AS Trenčín. Gratulujeme a želáme jej veľa ďalších úspechov!

Stolnotenisové zápasy. 17. januára sa v Mestskej stolnotenisovej hale Ctibora Valka v Leopoldove uskutočnilo niekoľko ligových zápasov: MSTK Leopoldov B – OŠK Zavar A (starší žiaci 1. liga ObSTZ Trnava), MSTK Leopoldov B – Dvorníky (muži 4. liga KSTZ Trnava), MSTK Leopoldov – Zavar (muži 2. liga KSTZ Trnava).

Dve ponuky pre deti. Mesto ponúka pre predškolákov a žiakov 1. stupňa možnosť navštevovať basketbal v tunajšej nafukovacej hale. Stretnutia sa uskutočňujú každú stredu od 16. do 17. hod. a ich cieľom je naučiť sa hrať túto loptovú hru a nájsť si nových kamarátov. K dispozícii je aj ponuka pre deti, ktoré rady tvoria. Môžu

sa prihlásiť na kurz Keramika pre začiatočníkov, ktorý je každý štvrtok v čase od 16:30 do 17:30 v CVČ ŠIDLO na Gojdičovej 15E. Prihlásiť môžete deti aj telefonicky na č. 0911 471 515 alebo mailom na sidlo@leopoldov.sk.

Nové knihy v knižnici. Mestská knižnica s radosťou oznamuje svojim čitateľom a tým, čo zvažujú, že sa opäť stanú čitateľmi, že výzva Pre chvíle s knihou bola úspešná a priniesla už aj svoje konkrétne ovocie. Výzvu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia sumou 1 300 €, za ktoré knižnica opäť nakúpila nové knihy a žánrovo aj tematicky vynovila svoju ponuku.

Leopoldovská kvapka krvi. Mesto Leopoldov v spolupráci s Národnou transfúznou stanicou Trnava dávajú do pozornosti darcom z nášho mesta, že podujatie Leopoldovská kvapka krvi sa tento roku v našom meste uskutoční v dvoch termínoch, a to v utorok 28. 4. a v utorok 22. 9. 2026 vždy medzi 8. a 10. hodinou. O mieste budú organizátori včas informovať. Ďakujeme všetkým leopoldovským darcom krvi za ich priazeň a účasť na záchrane či skvalitnení života ľudí, ktorí sú odkázaní na krv darcov.

Cestujúci, pozor! Od 1. februára 2026 sa začínajú výlukové práce v úseku Bratislava – Rača – Leopoldov, ktoré pripravia trať na vyššiu kapacitu a viac vlakov. Práce zahŕňajú zvýšenie počtu traťových oddielov, modernizáciu zabezpečovacích zariadení na trati a v staniciach a úpravy železničného zvršku v úseku Trnava – Čífer – doprava po jednej koľaji. Po dokončení bude možné nasadiť väčší počet spojov a prepraviť viac cestujúcich. Počas prác môže dôjsť k miernemu predĺženiu jazdných časov a došlo k úpravám odchodov a príchodov vlakov. Cestujúci by si preto pred cestou mali skontrolovať plánované podchody podľa internetovej stránky ZSSK alebo na portáli cp.sk.

Pripravil Jh

Stolnotenisový turnaj

Neregistrovaní stolní tenisti v spolupráci s mestom Leopoldov zorganizovali ešte 10. decembra už po pätnásty raz pingpongový turnaj vo štvorhre hráčov, ktorí nehrajú za žiadny stolnotenisový klub. Po viac ako dve hodiny trvajúcich zápoleniach, počas ktorých bolo odohratých dovedna 23 zápasov, si víťazstvo odniesli Miloš Klčo a Laco Piovarči, druhé miesto si vybojovali manželia Lucia a Milan Danišovi z Branča a tretiu priečku obsadila dvojica Peter Cepko a Roman Pat. Stolní tenisti sa už viac ako 30 rokov každú stredu schádzajú, aby strávili dve hodiny aktívnym pohybom. Začínali v telocvični nápravného ústavu, neskôr v školskej telocvični a posledné roky hrajú v Stolnotenisovej hale Ctibora Valka.

L. Piovarči

Mladé nádeje reprezentujú aj v zime

Mestský telovýchovný klub v spolupráci s mestom Leopoldov v predvianočnom období zorganizovali dva turnaje našich prípraviek U7 a U9. Na úvod turnajov mladých futbalistov a reprezentácie klubov privítali primátorka mesta Leopoldov Mgr. Terézia Kavuliaková a tajomník klubu MTK Leopoldov PhDr. Jozef Krilek. Turnaj odštartovala pred prvým zápasom primátorka slávnostným výkopom.

Počas obidvoch turnajov si futbalové skúsenosti medzi sebou navzájom zmeralo po päť družstiev. Pozvaní boli TJ Slovan Červeník, OFK Kľačany, OŠK Prašník a TJ Bojničky. V rámci turnaja bolo pre deti, delegátov a trénerov družstiev pripravené občerstvenie. Deti si pochutnali nielen na párkoch, ale aj na ovocí či pečených dobrotách, o ktoré sa postarali rodičia. Diplomy a medaily si odniesli všetky družstvá, ale ocenení boli aj jednotlivci v kategóriách najlepší brankár, najlepší strelec a najlepší hráč turnaja.

Predvianočné futbalové turnaje otvoril 14. decembra 4. ročník Mikulášskeho turnaja prípraviek U9, na ktorom sa okrem domáceho tímu MTK Leopoldov zúčastnili družstvá TJ Slovan Červeník, OFK Kľačany a OŠK Prašník. V prvom zápase si domáce družstvo MTK

Leopoldov zmeralo sily s družstvom OŠK Prašník, ktorý sa skončil výhrou našich chlapcov v pomere 3:0. Medzi strelcov sa zapísali dvoma presnými zásahmi Roman Škubla a k nemu sa pridali svojím prvým turnajovým gólom Matej Fischer. Druhý zápas odohralo domáce družstvo s OFK Kľačany, ktorému podľahli 2:5 (o góly MTK sa postarali Matej Rumíšek a Roman Škubla) a v poslednom zápase podľahli húževnatému tímu TJ Slovan Červeník 1:8 (gól za MTK vsietil Majko Ajpek).

Umiestnenie družstiev:

1. miesto TJ Slovan Červeník
2. miesto OFK Kľačany
3. miesto MTK Leopoldov
4. miesto OŠK Prašník

Najlepší strelec: Teodor Chovanec (TJ Slovan Červeník)

Najlepší brankár: Milan Konkuš (OŠK Prašník)

Najlepší hráč: Jakub Srnka (OFK Kľačany)

O týždeň neskôr 21. decembra sa uskutočnil Vianočný turnaj prípraviek U7, na ktorom sa okrem domáceho tímu MTK Leopoldov zúčastnili družstvá TJ Slovan Červeník, OFK Kľačany a TJ Bojničky. Turnaj otvoril zápas medzi domácim MTK Leopoldov a TJ Slovan Červeník, ktorý sa niesol v réžii domáceho družstva, a to nakoniec zvíťazilo 5:0. O výhru družstva sa zaslúžil najmä Filip Fischer tromi gólmi, ku ktorým pridali po góle Dominik Feigl a Richard Vančo.

Druhý zápas odohralo domáce družstvo s víťazným tímom celého turnaja TJ Bojničky, ktorému podľahlo 1:6. O jediný gól domáceho družstva sa postaral Filip Kaničár. V poslednom zápase sa stretlo domáce družstvo s tímom OFK Kľačany, v ktorom víťaz zápasu skončil napokon na 2. mieste. Bol to najlepší zápas Vianočného turnaja, kde obe družstvá bojovali až do záverečného hvizdu. Kľačany sa ujali vedenia 2:0, avšak našim chlapcom sa podarilo stav znížiť zásluhou Filipa Fischera (na fotografii) na rozdiel jedného gólu a tak zdramatizovať boj o 2. priečku. Tesne pred koncom zápasu sme mali obrovskú šancu na vyrovnanie, žiaľ, z následného útoku sme dostali tretí gól, a tak sa z 2. miesta tešilo družstvo OFK Kľačany.

Aj v tomto turnaji si družstvo MTK Leopoldov odniesol jednu z cien. Najlepším hráčom sa stal Filip Fischer, srdečne mu blahoželáme a ďakujeme nielen jemu, ale aj celému družstvu za bojovný výkon a reprezentáciu nášho klubu.

Umiestnenie družstiev:

1. miesto TJ Bojničky
2. miesto OFK Klačany
3. miesto MTK Leopoldov
4. miesto TJ Slovan Červeník

Najlepší strelec: Peter Petko (OFK Klačany)

Najlepší brankár: Tomáš Ješko (TJ Slovan Červeník)

Najlepší hráč: Filip Fischer (MTK Leopoldov)

Obidva turnaje možno hodnotiť ako kvalitné. Veľká vďaka za organizáciu a celý priebeh turnaja patrí najmä usporiadateľom turnaja, rodičom detí našej prípravky, trénerom nášho družstva, ako aj správcovi haly, ktorí zodpovedne spolupracovali s klubom, aby dokázali pripraviť opäť úžasný športový zážitok nielen deťom, ale aj všetkým prítomným.

(jk)

Zimná príprava U11 a U13

Po skončení jesennej časti súťaže sa družstvá U11 (prípravka) a U13 (mladší žiaci) presunuli do nafukovacej haly, kde pokračovali v tréningovom procese. Okrem pravidelných tréningov odohrali aj viacero priateľských zápasov.

Katégoria U11 sa zúčastnila na Mikulášskom turnaji vo Vrbovom, kde predviedla veľmi dobré výkony a zaslúžene si z neho odniesla 1. miesto. Symbolickým a zároveň príjemným zakončením kalendárneho roka bol spoločný zápas oboch mužstiev proti rodičom, ktorý sa odohral v posledný tréningový deň pred vianočnými prázdninami.

V januári sa obe kategórie vrátili späť do tréningového procesu. Tréneri sa snažili prípravu spestriť účasťou na turnajoch a priateľských prípravných stretnutiach, čo sa pozitívne prejavilo aj na výkonnosti hráčov. Ich úsilie bolo odmenené úspešným februárovým víkendom – najskôr sa družstvo U13 predstavilo na turnaji vo Vrbovom, kde si vybojovalo 1. miesto, a hneď nasledujúci deň obe kategórie vycestovali do Modry, odkiaľ si U11 aj U13 odniesli zhodne 2. miesto vo svojich kategóriách.

Zimná príprava, ako vidíme, plní svoj účel, prináša nové skúsenosti, zážitky a úspešné výsledky, ktoré sú dobrou motiváciou do ďalšej časti sezóny.

(ra)

Šachová partia pre zábavu i poučenie

Biely: **Michal Barča**

Čierny: **Denis Lozar**

Turnaj: 10. Portorož Open 27. 7. 2016 (6. kolo)

Miesto: Portorož - Slovinsko

Otvorenie: Anglická hra (A18)

1.c4 Jf6 2.Jc3 e6 3.e4 d5 (3. - c5 4.e5 Jg8 5.Jf3 Jc6 6.d4 c:d4 7.J:d4 J:e5 8.Sf4 f6 9.Da4 Sd6 10.Sg3 Sb8 11.0-0-0 Kf7 12.Se2 Jge7 13.c5 Jc6 14.J:e6 K:e6 15.f4 Sokoľskij vs. Rojzman, Minsk 1958) **4.e5 d4** (4. - Je4?! 5.Jf3 Jc6 6.Se2 Se7 7.0-0 0-0 8.d4 b6 9.Se3 J:c3 10.b:c3 d:c4 11.S:c4 Ja5 12.Sd3 Sb7 13.Jd2 c5 14.Dg4 g6 15.Je4 c:d4 Jusupov vs. van der Wiel, ŠO Luzern 1982) **5.e:f6 d:c3 6.f:g7** (6.b:c3 D:f6 7.d4 e5 8.Jf3 e:d4 9.Sg5 De6+ 10.Se2 Se7 11.c:d4 S:g5 12.J:g5 De7 13.Dd2 0-0 14.0-0 Jd7 15.Vfe1 Jf6 Christiansen vs. Lein, Philadelphia 1990) **6. - c:d2+ 7.S:d2 S:g7 8.Vb1** (8.Dc2 Jc6 9.Jf3 De7 10.Sc3 e5 11.0-0-0 Sd7 12.Sd3 0-0-0 13.Vhe1 Dc5 14.Sf5 Jd4 15.S:d7+ V:d7 16.S:d4 e:d4 17.Ve2 Vhd8 Sokoľskij vs. Karev 1966) **8. - Sd7 9.Jf3 Sc6 10.c5 Dd5 11.Sg5** (11.Se2 Jd7 12.0-0 Vg8 13.Se3 Je5 14.D:d5 S:d5 15.b3 J:f3+ 16.S:f3 S:f3 17.g:f3 c6 18.Vfd1 Ke7 19.Kf1 Vgd8 20.V:d8 V:d8 21.Vc1 Kf8 22.Vc4 f5 =/+) **11. - D:d1+ 12.V:d1 Jd7 13.b4** (13.Jd4 Vg8 14.J:c6 S:b2 15.h4 b:c6 16.g3 f6 17.Se3 Vb8 18.Sg2 Ke7 19.Ke2 Je5 20.Vb1 Sa3 =) **13. - S:f3 14.g:f3 Sc3+ 15.Sd2 S:d2+ 16.K:d2** Pozri diagram! (16.V:d2 a5 17.a3 a:b4 18.a:b4 Ke7 19.Sd3 Va4 20.Sb5 Va1+ 21.Vd1 V:d1+ 22.K:d1 Va8 23.Ve1 Jf6 24.Sd3 Va4 25.b5 Vh4 -/+) **16. - Vd8?! (16. - a5!? 17.c6 b:c6 18.b5 0-0-0 19.b:c6 Jb8+ 20.Sd3 J:c6 21.Kc3 Vd6 22.Vhg1 Vhd8 23.Sa6+ Kd7 24.V:d6+ c:d6 25.Vg7 Ke7 -/+) 17.Ke3 Ke7 18.Sc4 Je5 19.Sb3 Vhg8 20.V:d8 V:d8 21.Vd1 V:d1?! 22.S:d1 Jc6 23.a3 b6 24.Sc2 b:c5 25.b:c5 h6 26.f4 Kf6 27.Se4 Je7 28.Kd4 Jc8 29.Kc4 Ke7 30.Sb7 Kd7 31.S:c8+ K:c8 32.c6 Kd8 33.Kb5 Kc8 34.a4 h5 35.h4 f5 36.f3** (36.Kc4 Kd8 37.Kd4 Ke7 38.Ke5 Kf7 39.a5 a6 40.Kd4 Ke7 41.Kc5 Kf6 42.Kd4 Ke7 43.Ke5 Kf7 44.Kd4 Ke7 s pozičnou remízou opakovaním ťahov.) **36. - Kb8 37.Kc5 Kc8 38.Kb5 Kb8 ½ : ½**

Naši dvaja protagonisti medzi sebou rozohrali jeden z variantov anglickej hry (A18), ktorá má pôvod svojho názvu z r. 1843 podľa duelu Saint Amant vs. Howard Staunton, v ktorom Angličan Staunton použil v otvorení postup 1.c4 až 6-krát. Ťahom 3.e4 sa snaží biely dosiahnuť prevahu v centre. Tento spôsob hry sa volá Flohrov - Mikenasov systém. O tri ťahy neskôr mohol biely hrať 6.b:c3 [6. - D:f6 7.d4 e5 (7. - Jc6?! 8.Jf3 h6 9.Sd3 Sd7 10.0-0 Se7 11.Vb1 b6 12.De2 0-0 13.Ve1 Vfe8 14.g3 Sf8 15.Sf4 Filguth vs. de La Garza, Mexico City 1980) 8.Jf3 e:d4 8.Sg5 De6+ 10.Se2 f6 11.J:d4 Df7 12.Sf4 Sc5 13.Jb3 Ja6 14.J:c5 J:c5 15.Se3 Je4 16.Sd3 f5 Salov vs. Jusupov, Madrid 1995]. V 21. ťahu sa mal slovinský šachista Denis Lozar (* 2001) vyhnúť výmene veží a obsadiť svojou vežou voľný stĺpec podľa variantu: 21. - Vg8! 22.Sc2 Vg2 23.h3 Vh2 24.S:h7 V:h3 25.Se4 c6 26.Kf4 Jd7 27.Ve1 Jf6 28.a3 Jd5+ 29.S:d5 c:d5 30.Ke3 e5 31.Vg1 d4+ 32.Ke2 Vh8 33.Kd3 Ke6 34.f4 Vh3+ 35.Vg3 V:g3+ 36.f:g3 e:f4 37.g:f4 Kd5 38.f5 f6 39.Kc2 Kc4 40.Kd1 a5 s rozhodujúcou výhodou čierneho. Zaujímavá remízová koncovka by vznikla miestom 28. - Jc8: 28. - c6 29.Kc3 Kg7 30.Kb4 f5 31.Sf3 Kf6 32.Ka5 e5 33.f:e5 K:e5 34.Ka6 Kd4 35.K:a7 K:c5 36.Ka6 Jg6 37.a4 Je5 38.Sg2 Jc4 39.f4 Kd6 40.Sh3 Kc7 41.S:f5 Jb6 42.Ka5 Jd5 43.Sd3 J:f4 44.Sc4 Jh3 45.Kb4 Jg1 atď. Pred výmenou strelca za jazdca (31.S:c8+) mohol Michal vsunúť: 31.c6+ Kd8 32.S:c8 K:c8 33.h4 h5 34.f5 e:f5 35.f3 a6 36.a4 Kd8 37.Kb4 f4 38.Ka5 Kc8

39.K:a6 Kb8 40.a5 Ka8 41.Kb5 Kb8 42.Kc4 Ka7 43.Kd5 Ka6 44.Ke5 K:a5 45.K:f4 Kb5 46.Kg5 K:c6 47.K:h5 Kd5 48.Kg5 c5 49.h5 c4 50.Kf4 Ke6 s remízovou pešiakovou koncovkou. Najväčšiu nádej na výhru mal Slovinec v 16. a 21. ťahu, čo však nevyužil, a preto sa duel skončil remízou.

Dôvetok: Portorož (súčasť obce Piran), v preklade znamená *Prístav ruže*, je prímorské a súčasne aj kúpeľné mesto nachádzajúce sa na hranici Slovinska s Talianskom a Chorvátskom. Počtom obyvateľstva je porovnateľný s Leopoldovom alebo aj menšie. Do šachovej histórie sa mesto zapísalo organizovaním medzinárodných turnajov; kedysi tam hral aj legendárny Američan a exmajster sveta Robert Fischer. Anglické slovo *open* (otvorený) znamená, že do turnaja sa môže prihlásiť každý záujemca o kráľovskú hru po zaplatení vstupného poplatku, keď sa hrá tzv. švajčiarskym systémom (obyčajne na 9. kôl) a šachový program vyberá dvojice pre jednotlivé kolá. Turista v Portoroži nájde viacero moderných hotelov, kasín, herní, nočných barov... V roku 2016 tam odcestoval na letnú dovolenku (23. 7. - 30. 7.), ale aj otvorený šachový turnaj, **Michal Barča** (* 1987) z Hlohovca, ktorý sa pred niekoľkými rokmi presťahoval na predmestie Leopoldova. Je absolventom šachovej školy Ferdinanda Bišču (* 1939 - † 2006) v Meste ruží, z ktorej vzišlo viacero úspešných šachistov (napr. z Leopoldova to bol Michal Slamka).

(GK)

ŠACHOVÉ OKIENKO

Šachových skladateľov nájdeme nielen medzi učiteľmi základných a stredných škôl, ale aj medzi vysokoškolskými profesormi [o jednom z nich prof. Stanislavovi Vokálovi (* 1950) sme už písali v našom časopise č. 6/2020], ktorí ak si nájdú čas popri svojej pedagogickej činnosti a vedeckej práci, tak vedia vytvoriť na šachovnici zaujímavé skladby, ktoré dokážu zaujať riešiteľov v šachových rubrikách. Jedným z nich bol prof. Ing. arch. **Rudolf Šteis** (* 10. 10. 1925 - † 18. 8. 2006) - zakladateľská osobnosť slovenskej urbanistickej školy. Narodil sa v Topoľčanoch a umrel v Bratislave, kde aj prežil posledné desaťročia života. Posledná rozlúčka s ním sa uskutočnila 24. augusta 2006 v bratislavskom krematóriu. Svoje večné lásky urbanizmus a územné plánovanie rozvinul svojím pôsobením vo vedúcich funkciách Urbionu – Štátneho ústavu urbanizmu a územného plánovania v Bratislave. Výrazne tam prispel ku prehĺbeniu územnoplánovacej činnosti. Pán profesor sa venoval aj intenzívnej pedagogickej a výskumnej činnosti na Fakulte architektúry STU v Bratislave. Teoretické poznatky preniesol do vlastného systému, ktorý napokon vyústil do teórie urbanizmu a publikoval v monografii *Nový urbanizmus*. Bol spoluautorom kníh *Prestavba siete sídiel vidieckeho typu* a *Zonálne a sídelné štruktúry*. Vydal 7 vysokoškolských skrípt a napísal takmer 150 vedeckovýskumných prác a článkov. Na fakulte so svojimi ašpirantmi pracoval na súťažiach kúpeľných miest (Bojnice, Vyhne, Turč. Teplice),

územných plánoch a urbanistických štúdiách (Konceptie osídlenia sídiel vidieckeho typu okresov St. Lubovňa, D. Kubín, Rožňava, N. Zámky, Senica) – poznatky z tejto oblasti zhrnul v *Prestavbe siete sídiel vidieckeho typu*.

Svoju šachovú prvotinu zložil ako 16-ročný študent v Žabokrekochoch nad Nitrou (tam prežil svoju mladosť) a uverejnil r. 1942 v *Slovenskom šachu*. Jeho tvorba nie je veľmi rozsiahla (uverejnil celkovo 23 skladieb: 3 dvojťažky, 13 trojťažiek, 2 štvortážky a 5 štúdií), ale stačila na to, aby dokázal, že aj v takejto oblasti duševnej činnosti sa vedel seberealizovať a zviditeľniť. Pravdepodobne jeho poslednou uverejnenou skladbou bola štúdia v týždenníku *Život* r. 1954 (získala v súťaži I. cenu), ktorá bola aj dosť často reprodukovaná. My sme pre zmenu vybrali trojťažku uverejnenú dva mesiace po prvotine, ktorou si pripomíname Rudolfove nedožitú 100. narodeniny z konca minulého roka a v tomto roku uplynie 20 rokov od jeho úmrtia. Biely začne a dá mat najneskôr 3. ťahom! Okrem hrozby treba v skladbe nájsť maty po obranách 1. - Kc5, Ke5, d4.

Riešenie pošlite na e-adresu: casopis@leopoldov.sk alebo odovzdajte na MsÚ v Leopoldove do 10. 4. 2026. Jeden vyžrebovaný riešiteľ bude finančne odmenený. Ako výherca za správne vyriešenie skladby č. 83 bol vyžrebovaný Ľuboš Kekely zo Snežnice. Blahoželáme!

Riešenie skladby č. 83 (Bandžuch): Pokusy 1.g7? Kf7! a ani 1.K:h5? c4!. Lebo čierny ľahko vyhrá; preto iba **1.h7!** Kg7 2.Kg5! (po 2.K:h5? by to biely nestihol) 2. - c4 (h4) 3.Kf5 c3 (h3) 4.Ke6! c2 (h2) 5.h8D+! K:h8 6.Kf7 c1D (h1D) 7.g7+ Kh7 8.g8D+ Kh6 9.Dg6 (g7, h8) mat.

(GK)

Skladba č. 84 Rudolf Šteis

Slovenský šach 1942

Mat 3. ťahom (5 - 6)

časopis obyvateľov Leopoldova

Ročník: 40. Vydáva: Mesto Leopoldov. Sídlo vydavateľa a adresa redakcie: Hlohovská cesta 1818/2A, 920 41 Leopoldov; IČO: 00312703. Redakčná rada: Juraj Hladký – predseda, Mária Kusá, Kristína Bajtalová, Martin Jurčo. Telefón: 033/734 22 07. Fax: 033/734 23 88, casopis@leopoldov.sk. Vychádza šesťkrát ročne. Inzercia v redakcii. Nepredajné. Náklad: 800 ks. Tlač: VM-print Leopoldov. Distribúcia: Rozširuje sieť domácich predajcov. Evidenčné číslo: EV 4016/10, ISSN 1339-4290. Vyšlo: február 2026

MESTO MREŽÍ BEŽÍ

Rozhýbte sa, motivujte jeden druhého a porovnajte svoje výkony.

POHYBOVÁ VÝZVA
BEH/CHÔDZA
PRE LEOPOLDOVČANOV

OD 1. 3. 2026
DO 31. 5. 2026

Pravidlá výzvy

Výzva je určená pre každého, kto má trvalý alebo prechodný pobyt v Leopoldove. Prihlásiť sa môžete kedykoľvek v priebehu celého trvania výzvy.

Od 1. 3. 2026 do 31. 5. 2026 zaznamenajte svoju pohybovú aktivitu prostredníctvom smart zariadenia (fitness náramok, hodinky, telefón...).

Zaregistrujte sa cez online formulár a do 3 dní od uskutočnenia pohybovej aktivity zašlite údaje o vykonanej aktivite prostredníctvom online formulára na stránke www.mestomrezibezí.sk.

Minimálna dĺžka jednej aktivity: beh – 2 km, chôdza – 4 km. Akceptujeme aj bežecký pás.

Výsledky zverejníme na stránke mesta www.leopoldov.sk v sekcii potrebujem vybaviť – Kultúra a šport – Mesto mreží beží. Tam nájdete aj linku na online registráciu do výzvy a viac informácií.

Kategórie: beh muži, beh ženy, chôdza muži, chôdza ženy (je možné prihlásiť sa len do jednej kategórie).

Viac informácií: maria.kusa@leopoldov.sk, +421903 475 419.

Odmeny: poukazy v športovom obchode: 1. miesto - 40 eur, 2. miesto - 30 eur, 3. miesto - 20 eur. Odmenu, diplom a medailu získajú prví traja najúspešnejší v každej kategórii.

Každý účastník výzvy dostane diplom a darček Mesto mreží beží.

Na symbolickú odmenu sa môžu tešiť aj tí, ktorí dosiahnu nasledujúce záchytné body:

- nad 80 km beh, nad 120 km chôdza,
- nad 120 km beh, nad 200 km chôdza,
- nad 200 km beh, nad 400 km chôdza,
- nad 300 km beh, nad 500 km chôdza.

Výzva nie je súťažou v pravom zmysle slova, ide len o zábavnú aktivitu, kde sa môžu účastníci navzájom porovnávať, ale aj podporovať a motivovať. Podstata je zašportovať si s radosťou. Prosíme všetkých, aby ceny vnímali skôr ako bonus či odmenu, nie ako cieľ výzvy.

Veríme, že všetci účastníci dodržia stanovené pravidlá a podmienky. Nejde len o to, zachovať sa čestne voči ostatným účastníkom a organizátorom, ale predovšetkým voči sebe samým.

KULTÚRNE PODUJATIA LEOPOLDOV 2026

Fašiangy
sobota 14. 2.

**Mesto mreží
beží**
marec-máj

**Veľkonočné
stromy života**
streda 25. 3.

**Otvorenie
kultúrneho
centra**
18.-19.4.

Deň Zeme
sobota 25. 4.

Kvapka krvi
utorok 28. 4.

**Stavanie
mája**
štvrtok 30. 4.

**Pochod
Jalšové**
sobota 9. 5.

**Deň
matiek**
nedeľa 10. 5.

Deň detí
sobota 23. 5.

**Beh
mestom**
sobota 6. 6.

**Svätojánsky
pochod**
sobota 27. 6.

**Výlet do
FAMILY PARKU**
pondelok 6. 7.

**Tradičné
hody**
piatok - nedeľa
31.7. - 2. 8.

**Výlet
na kúpalisko**
sobota 8. 8.

**Súťaž
vo varení
guláša**
sobota 29. 8.

**Výlet
na bicykloch**
sobota 5. 9.

Kvapka krvi
utorok 22. 9.

Šarkaniáda
streda 7. 10.

**Divadelné
predstavenie**
október

**Lampiónový
sprievod**
piatok 6. 11.

Mikuláš
piatok 4. 12.

**Vianočné
trhy**
piatok, sobota
4. a 5. 12.

**Mikulášsky
turnaj
prípraviek**
nedeľa 13. 12.

**Vianočný
turnaj
prípraviek**
nedeľa 20. 12.

Viac info: www.leopoldov.sk, FB Mesto Leopoldov, IG nasemesto_leopoldov, aplikácia Munipolis.
Zmena programu vyhradená.